

Plébániai Hírlevél

2020. augusztus 2.
Évközi 18. vasárnap

INFORMÁCIÓK A HÉTRE

A heti szentmisék rendje:

- Augusztus 3, hétfő, 7 óra: + József és Mária szülők
Augusztus 4, kedd, Vianney Szent János Mária áldozópap, 7 óra: Élő Zoltán és szerettei
Augusztus 5, szerda, Szűz Mária Római Főtemplomának felszentelése (Havas Boldogasszony), 7 óra:+ Teréz édesanya
Augusztus 6, csütörtök, Urunk színeváltozása, 7 óra: + Annák
Augusztus 7, Szent II. Szixtus pápa és társai vértanúk; Szent Kajetán áldozópap péntek, 7 óra
Augusztus 8, szombat, Szent Domonkos áldozópap, 7 óra: Mihály és Kiss család élő és + tagjai
Augusztusa 9, Évközi 19. vasárnap
7 óra: + Eszter és Vítusz családtagok
8.30 óra (Bazita)
10 óra: + Piroska és Lajos, Irma és Gyula szülők és Csaba unokatestvér
18 óra: + Dervalics család

A héten lesz elsőcsütörtök és elsőpéntek. Mindkét nap a nyári miserend miatt a reggeli szentmise után tartjuk a szentségimádást.

Már korábban hirdettük, komoly munkálatok elé nézünk: közösségi ház építésébe, közösségi tér kialakításába és altemplom bővítésbe kezdünk bele. Részletes látványtervek a hirdetőtáblán megtekinthetők. Ha bárkinek kérdése, észrevétele lenne, kérem, juttassa el hozzánk! Az ősz folyamán **konzultációs estét** is fogunk tartani, ahol átbeszélhetjük a felmerülő ötleteket. Ehhez kapcsolódóan augusztus 1-jétől **minden hónap első vasárnapján**, így a mai napon is a **perselyadományokat a közösségi ház építésére és altemplom bővítésére ajánljuk fel.**

Továbbra is várjuk a jelentkezőket az augusztus 22-i közösségek közös kirándulására. A kerékpárral jövőket kísérőautó segíti, hogy az esetleges műszaki probléma, vagy fizikai kimerültség esetén segítségünkre legyen. Az autóbuszra is van még néhány hely, lehet jelentkezni.

Augusztus 29-én, szombaton nyárbúcsúztató játékokat szervezünk fiataloknak. Helyszíne a plébániatemplom környéke. Az érdekes és izgalmas játékok kb. 10 órától a kora délutáni órákig tartanak. Jelentkezni a plébánia hivatalban vagy a sekrestyében lehet.

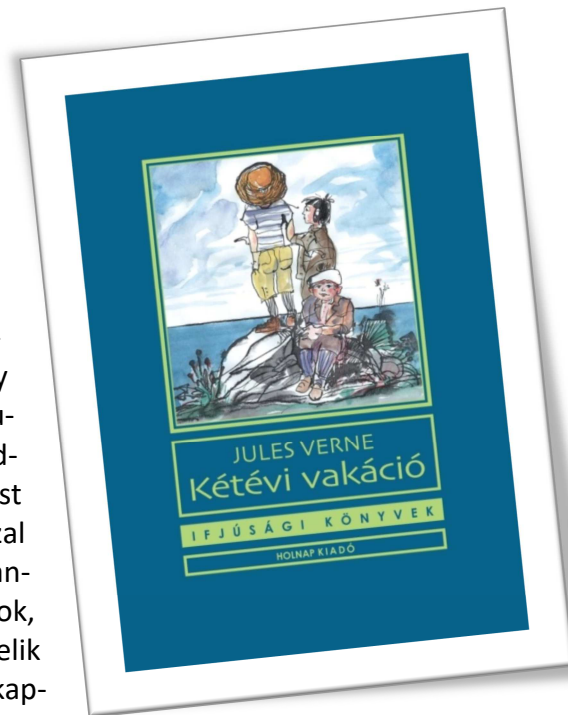
Az újságos asztalon kérdőívet találnak Plébániánkkal, mindennapi életünkkel, beruházásokkal kapcsolatban. Kérem, minél többen töltsék ki, hogy ezzel is közös összefogás eredményeként tudjuk Isten országát építeni!

Kétévi vakáció

Jules Verne regényének címe alighanem sokaknak ismerősen cseng. Érdekes, hogy nem is gyermekként, vagy kamaszként, sem nem középiskolás serdülőként, hanem egyetemista koromban olvastam el ezt az ifjúsági regényt. Mivel az ifjúsághoz tartozónak véltem magamat, úgy éreztem, nem maradtam le arról, hogy belevessem magamat „Verne Gyula” irományába. Akkor nagyon kedves kis történetnek találtam és most valahogy ez ugrott be, amikor azzal szembesülök, hogy amiként rohannak a percek, napok, hetek, hónapok, bizony már a második év is eltelik azóta, hogy Püspök atyától megkaptam kinevezésemet erre a plébániára.

Óvatosan, de megpróbálok párhuzamot vonni a regény és jelen életem között. Lehet, hogy valamire már homályosan emlékszem, de próbálom felidézni, hogy mik is tetszettek a történetből, és miként élem meg ittlétem két évét.

A cím ügyessége, hogy miközben azt sugallja, hogy annak a néhány fiatalnak az élete csupa móka és kacagás volt, szinte mint egy kicsit hosszúra szabott vakáció, a könyv rávilágít arra, hogy ez a vakáció cseppet sem arról szólt, hogy hanyatt vetették magukat és süttették a hasukat. Hanem az életnek e különös nyaralásában olyan helyzetekkel találkoztak, ami alapján átértékeltek egy sor addigi dolgot életükből, és megtanulták megbecsülni az addig természetesnek vélt ajándékokat.

Két évvel ezelőtt így csöppentem bele én is egy teljesen új élethelyzetbe: négy év kollégiumi lelkivezetői múlt, közben titkári tapasztalatokkal, majd 2 év római ösztöndíjat követően egy nagyvárosi plébánián kötöttem ki. Nem nevezném semmi esetre sem hajótörésnek, sem zátonyra futásnak, csak egyszerűen itt horgonyoztam le. És ezen a plébánián folyamatosan jöttek az újabb és újabb impulzusok, amelyek hatottak rám, feladatok, amelyeket meg kellett oldanom, kihívások, amelyek megedzettek és sok új emberrel találkoztam, akikkel noha nem egy hajóban eveztünk, mégis, most egy „szigeten” keressük Istennek velünk kapcsolatos tervét.

A regényben több, mint egy tucat tizenéves fiú mihelyst partot ér, nekiálltak felfedezni a terepet, hol is vannak, mik a lehetőségek, adottságok, kilátások és fel kellett fedezniük azt is, hogy micsoda kincs az, ami megmaradt a hajóból, miket tudnak hasznosítani, milyen készleteik vannak. Így telt el nekem is ez az első két év: nagyjából fel sikerült mérnem, mik a lehetőségeink, mik a határainak nekem személyesen és melyek a közösségünk erejének határai. A kilátások nem csak Bazitáról, meg a kertvárosi lankákról kedvezőek, hanem plébániánk életét tekintve is jó kilátásaink vannak. Óriási erőforrás van a hívek elkötelezett csapatában. Nem is olyan kicsi magról van itt szó. Látom, hogy van egy nagyon erős imádkozó közösség, és vannak, akik aktivizáló szerepet töltenek be, elsőként csatlakoznak programokhoz és bevonzzanak másokat.

És bizony felértékelődött bennem az elmúlt két évben mindaz, amivel itt kikötöttem: eddigi, rövidke életem tapasztalatai, családomtól kapott nagyon gazdag fiatalkori évek, szemináriumi puszkapor, amelyekből el-el tudok sütni egy-egy ágyút, kollégistáknál szerzett benyomások, titkári időszak ismeretei, római emlékek. Ezek mind-mind itt vannak és folyamatos munícióként tudom felhasználni. Persze nem egyszerű a korábbi élethelyzetekből szerzett tapasztalatokat átültetni ebbe a talajba, de ettől lesz különleges színezete a dolgoknak.

A regény elején elhangzik egy nagyon komoly párbeszéd:

„- Semmi esetre sem szabad egymástól elszakadnunk!... Együtt kell maradnunk, mert különben elpusztulunk!

- Csak nem képzeld, hogy parancsolgathatsz nekünk? – kiáltotta Doniphan, aki hallotta Briant szavait.

- Én nem képezlek semmit – válaszolta Briant. Legfeljebb azt, hogy közös erővel kell cselekednünk, mégpedig azért, hogy mindnyájan megmeneküljünk!”

Ez a párbeszéd több szempontból is nagyon tanulságos: Az egyik hogy elkerülhetetlenül vannak ütközési pontok. Nézetek, vélemények, meglátások, sorrendek ütköznek. Ezt néhányan neheztelve veszik. Noha nem arról van szó, hogy esetleg egy jó álláspontot nem akarok elfogadni, hanem arról, hogy van egy másik lehetőség is, amelyet meg lehet fontolni. És még véletlenül sem szeretnék én sem parancsolgatni, mert nem parancsnoknak, hanem papnak szegődtem. De ebbe beletartozik az is, amikor egész határozottan állást kell foglalnom. Ez nekem is nehéz. De soha nem szabad szem elől tévesztenünk a legfőbb üzenetet: „együtt kell maradnunk, különben elveszünk!” Az egység akkor is meg kell, hogy maradjon, ha nézeteltérések vannak. A gonosz léleknek a Bibliában használt neve: diabolosz, vagyis szétdobáló. A sátán mindig az egység ellen dolgozik. Pedig a megmaradásunk, az életünk, az örök élet a célunk. És ezt nem adhatjuk fel!

„Közös erővel kell cselekednünk” – mondta Briant. És ezt be kell ismerni nekünk is. Nem ért mindenki mindenhez, de sokan sokféle dolgokban vagyunk járatosak. Nagyon sokféle karizmával, tehetséggel megáldott ember van köztünk. Így, ha közös erővel tudunk cselekedni, akkor tudunk előbbre jutni.

Így hát amire ezután is vállalkozok, hogy miként eddig sem vakációzni jártam a plébániára, ezután is teljes erőbedobással igyekszem ellátni a rám bízottak lelkipásztori szolgálatát. Nem üdülés ez, de igyekszem üde maradni, hogy mindazokkal, akiket Isten hozzánk vezet, hittel, reménnyel és szeretettel tudjam segíteni. Közös utunkhoz kérem imáikat és segítségüket!

Anyakönyvi hírek

Keresztelő

Sali Hanna Dorina: 2020. július 26.

Isten hozta közösségünk új tagját!

Temetés

Kráncz Józsefné Vigi Éva: 2020. július 31.

Nyugodjék békében!

Házasságkötés

Mázsa Attila és Kovács Katalin: 2020. augusztus 1.

Németh Balázs és Gyenese Vivien: 2020. augusztus 1.

Isten éltesse az új házaspárokat!